

[Handelsministeren.]

hvilken som helst forøgelse i bruttoavancen, under ingen omstændigheder kan give anledning til prisforhøjelser. Det kan ikke tænkes.

Jeg forstår videre fru Lis Groes og andre ordførere på den måde, at man kunne ønske en permanent lovgivning og eventuelt en 2-årig. Det kan jeg naturligvis ikke tiltræde. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at ønsker herom har kunnet fremmes under tidligere regeringer, men at de ikke er blevet fremmet. Ej heller har der i mands minde — d. v. s. så langt jeg kan huske tilbage i tiden — bortset fra krigstiden været avancestop, prisstop, udbyttestop el. lign., der tilnærmelsesvis har været så længe som det, der nu kommer til at herske under denne regering. Dette siger jeg ikke for at rose os selv.

Hr. Poul Dam ønsker også en varig lovgivning, og det var jeg ikke spor i tvivl om. Jeg har med stor omhu læst forslagsstillernes fremsættelsestale og bemærket, at der i højeste grad er realitetsindhold deri. Jeg tror også, at hr. Poul Dam vil indrømme, at det ikke er nok at deltage i arbejdet om regeringens lovforslag, hvis man derved kun vil tage del i spørgsmålet om datoforandringen, for datoen må ligge meget fast, hvad angår regeringens lovforslag.

Jeg kan ikke sige, at vi anser felttoget mod inflationen for at være afsluttet. Jeg tror aldrig, et sådant felttog vil afsluttes. Man kan måske sige, at det må gå over til guerillakrig, men det skal jeg ikke indlade mig i en nærmere diskussion om. Der er indtrådt en ret kraftig forbrugsbegrænsning. Jeg tillader mig dog at henvise til, at landets betalingsbalance stadig væk er langt fra tilfredsstillende i sin udvikling.

Hvad angår hr. Sigsgaard, har jeg kun den ene bemærkning, at jeg på ét punkt kan give ham blankt ret. Det var, da han sagde til hr. Poul Dam, at fire måneder næppe rakte til for at kunne udarbejde en mere permanent, en mere varig lovgivning, der kunne give de virkninger og muligheder, hr. Poul Dam og hr. Sigsgaard ønskede. Ej heller jeg tror, at fire år vil række til. Jeg tror ikke, det er muligt at udarbejde en sådan lovgivning, og jeg vil heller ikke tro, at den ville kunne gennemføres i det høje ting. Det må jeg naturligvis overlade til tinget,

men tinget kan da immerhen ikke vedtage en lov, før den er udarbejdet, og der har tidligere været lange perioder, hvor de, der interesserede sig for en sådan varig lovgivning, kunne have ofret mere end fire måneder på det.

Jeg må tage afstand fra hr. Sigsgaards ønske om, at jeg skulle give en redegørelse en gang om året om udviklingen i priser og avancer, såfremt dette skulle forudsætte, at samtlige regnskaber i dette land skulle danne basis for en sådan redegørelse. Der kan naturligvis til enhver tid gives meddelelser om monopoltilsynets virksomhed, i alt fald i et så begrænset omfang, at man derved ikke kommer til at krænke den hemmelighed, som man nu engang er forpligtet til at iagttage fra offentlige myndigheders side, når man har med private virksomheder at gøre. Jeg skal yderligere henvise til, at samtlige regnskaber i dette land kontrolleres af skattevæsenet.

Endelig vil jeg til hr. Sigsgaard komme med den bemærkning, at den, der i de lovforslag, denne regering fremsatte og fik vedtaget den 15. februar, og i de lovforslag, der i dag behandles af det høje ting, vil se et udtryk for en lønmodtagerfjendtlig politik, kun kan gøre det ved at sætte kikkerten for det blinde øje. Der er intet lønmodtagerfjendtligt i disse lovforslag.

Lis Groes: Jeg har kun et par bemærkninger.

Hr. Niels Helveg Petersen og i og for sig også handelsministeren mente, at der i det, jeg havde sagt, lå et forslag om, at denne lovgivning skulle være 2-årig. Det sagde jeg intet om. Det, jeg sagde, var, at hvis man vil påberåbe sig denne lovgivning og sige, at arbejderne ved de kommende overenskomstforhandlinger skal vise tilbageholdenhed i to år, må man bemærke, at loven udløber til juli næste år; der er altså ingen paritet dér. Derfor ville jeg tro, at det var rimeligt, at man i mellemtiden — hvis man ikke allerede nu i udvalgsarbejdet kan få loven forbedret — i hvert fald så så på, hvordan man eventuelt kunne udbygge de almindelige prislove.

Handelsministeren sagde, at bestemmelsen om registrering af vejledende priser ikke var en tom skal. Mig forekommer det mærkværdigt, at man lader bortfalde en bestem-